

«Смереки сині...»
Воронько Платон Микитович

* * *

Смереки сині,
Сріблясті буки
Здіймають в небо стопалі руки,
Мені махають через Карпати:
— Приходь спочити,
Пісень співати.
Ми всі шумливі, живі, здорові,
У наших жилах — краплини крові,
Яку пролив ти на верховині. —
Гукають буки,
Смереки сині.
І я той поклик вчуваю радо,
Лечу душею до зеленграда,
Де грають гуки
В камінній ріні,
Де срібні буки,
Смереки сині.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/smerek_yyni